

മരവൃംകുട്ടിയും
കുരിശുവള്ളമുരളി

മറവു കുട്ടിയും
(Malayalam)

Maravum Kuttium

(Tree and the child)

By Karivellur Murali

First Published: July 1988

Typeset: Kalakaumudi, Trivandrum

Printed at ORIENT LITHO PRESS, SIVAKASI

Published & Distributed by

Kerala Sastra Sahithya Parishad

Trichur-680 002

Kerala Sastra Sahithya Parishad

Production Assistant: T.T. Prabhakaran

Cover & illustrations: V. Jayachandran

Price: Rupees SIX

379 C4 1 20K

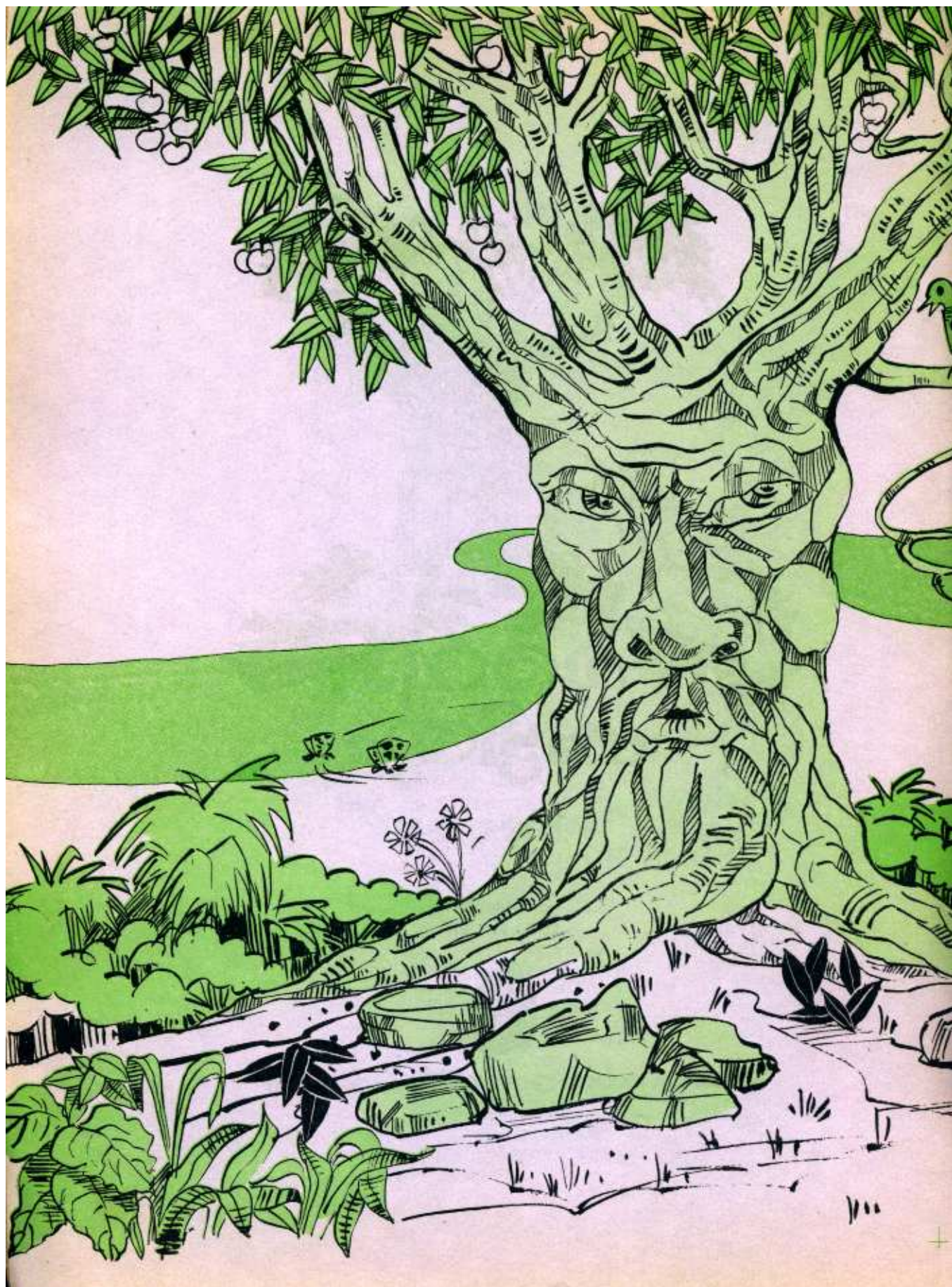
കരിവെള്ളൂർ മുരളി

ചിത്രീകരണം:
ജയചന്ദ്രൻ

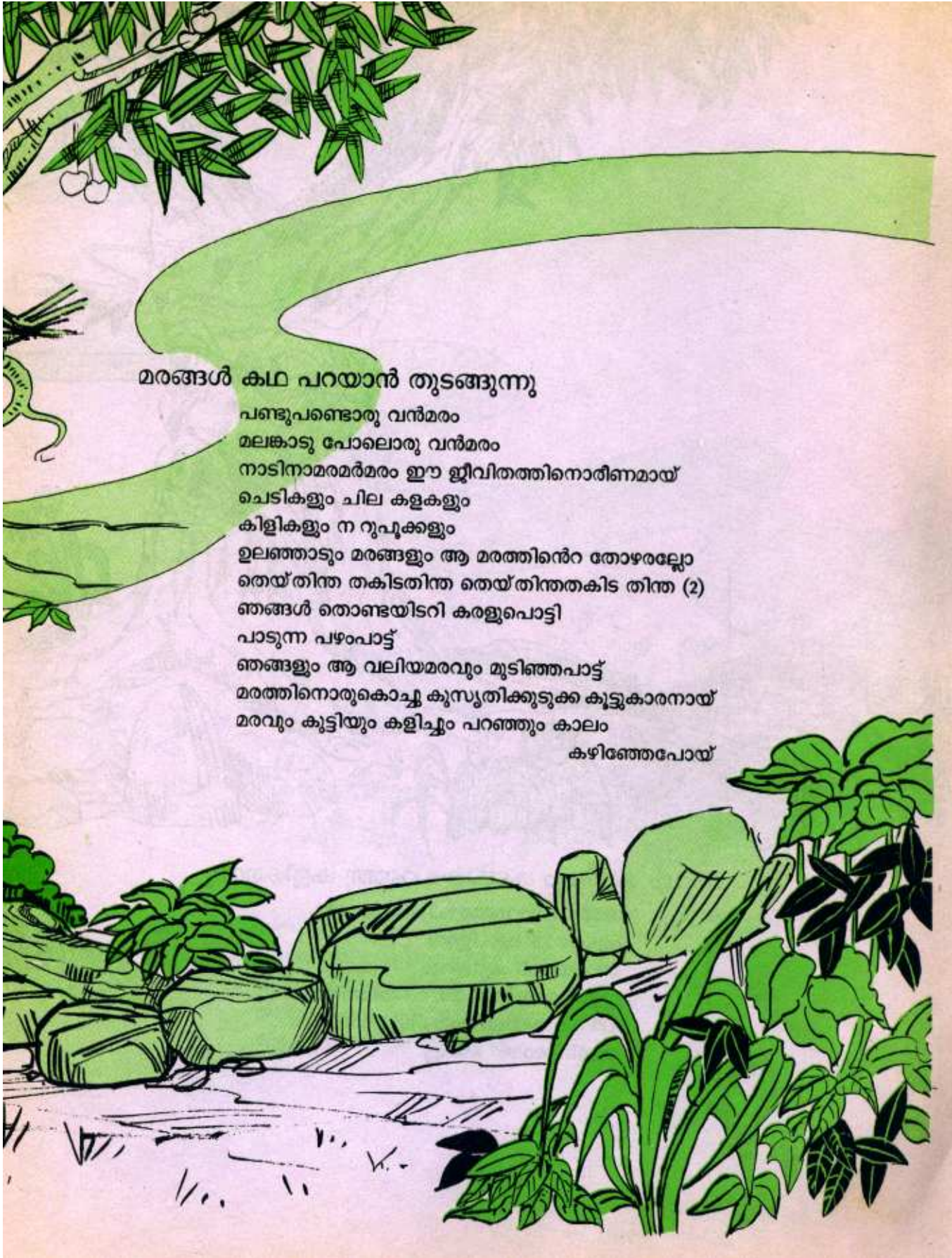

കേരള ശാസ്ത്രസാഹിത്യ പരിഷത്ത്

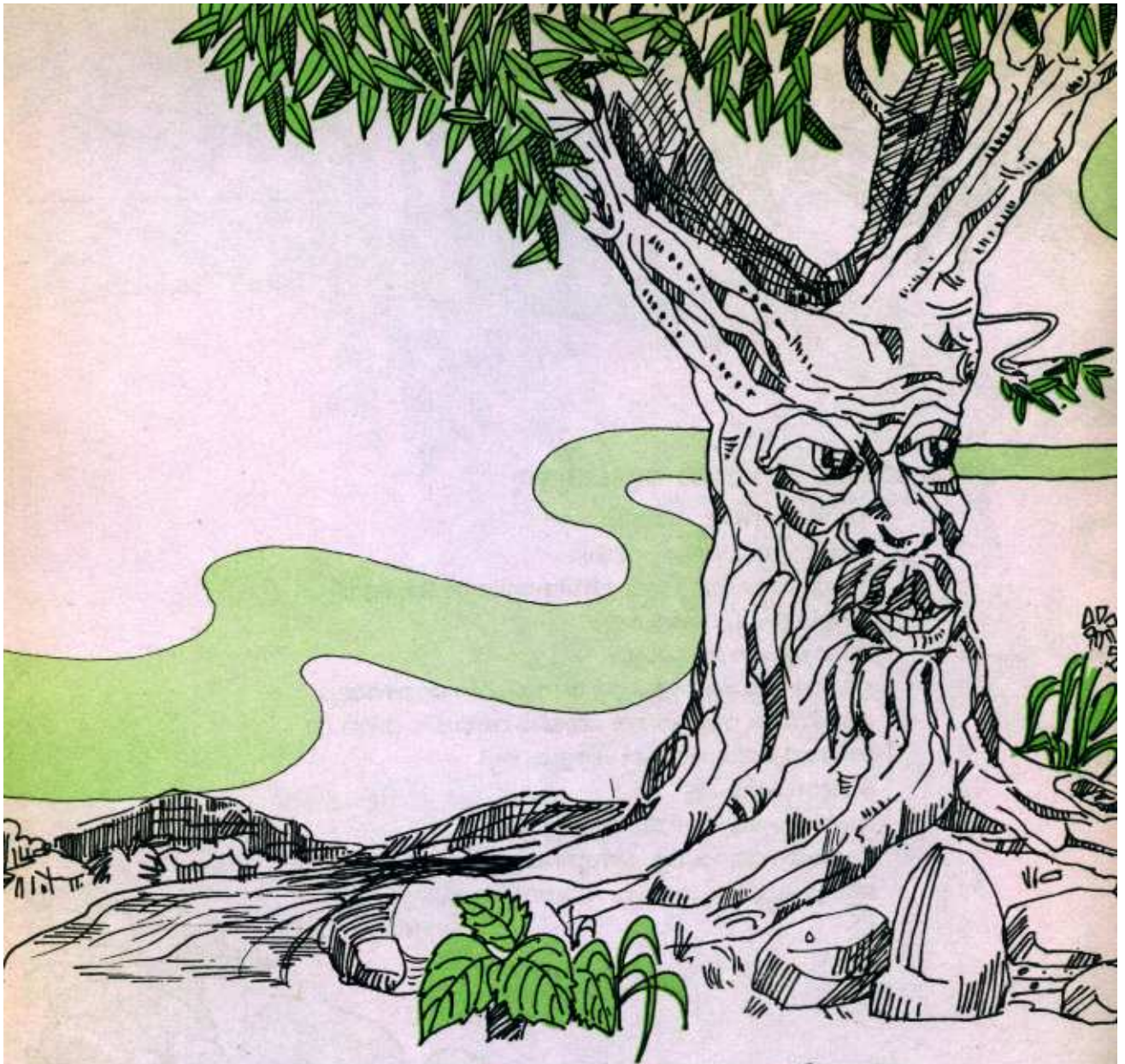

മരങ്ങൾ കഥ പറയാൻ തുടങ്ങുന്നു

പണ്ടുപണ്ടൊരു വൻമരം
മലകാടു പോലൊരു വൻമരം
നാടിനാമരമർമരം ഈ ജീവിതത്തിനൊരീണമായ്
പെടികളും ചില കളകളും
കിളികളും ന നുപുക്കളും
ഉലഞ്ഞാടും മരങ്ങളും ആ മരത്തിന്റെ തോഴരല്ലോ
തെയ്തിന്ത തകിടതിന്ത തെയ്തിന്തതകിട തിന്ത (2)
ഞങ്ങൾ തൊണ്ടയിടിനി കരളുപൊട്ടി
പാടുന്ന പഴംപാട്ട്
ഞങ്ങളും ആ വലിയമരവും മുടിഞ്ഞപാട്ട്
മരത്തിനൊരുകൊച്ചു കൂസ്യതിക്കുടുക്ക കൂട്ടുകാരനായ്
മരവും കുട്ടിയും കളിച്ചും പറഞ്ഞും കാലം

കഴിഞ്ഞേപോയ്

മരവും കുട്ടിയും കടങ്കഥ പറഞ്ഞു കളിക്കുന്നു

കുട്ടി: അമ്മ പ്ലാവുമൊരച്ഛൻമാവും
 ഏട്ടൻമാർ കടപ്ലാവ്
 അനിയത്തി കുവളവും
 ഇളയോരനിയൻ മധുരക്കാഞ്ഞിരവും
 പറ പറ ചൊല്ലി കടംപിടി മരമേ
 അല്ലിക്കൊത്ത് മടങ്കൂട്ട്

മരം: അറിയില്ലല്ലോ
അറിയില്ലല്ലോ കിടാവേ എന്നുടെ
അറിവിൻ മണ്ടയുടച്ചോ നീ.
കുട്ടി: അയ്യയ്യേ കടമൊന്നായേ
അപ്പപ്പൻ കളിതോറ്റേപോയ്.

മരവുമൊത്തു കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ കുട്ടി പുഴയെ
കാണുന്നതും പുഴ ക്ഷണിക്കുന്നതും

സംഘം: എങ്ങുനിന്നാണെന്നറിഞ്ഞില്ല കേൾക്കുന്നു
കുഞ്ഞു ചിലമ്പൊലികൾ
(ചിലമ്പൊലിയുടെ താളം. കുട്ടി ആ ശബ്ദത്തിന്റെ
ഉറവിടത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നു)

കുട്ടി: ആരാണീതിരത്തൊരു പാദസരക്കാരി....
ആരാണോ കുന്നുകുസൃതി പാവാടക്കാരി

മരം:

അങ്ങു പടിഞ്ഞാറുണ്ടൊരു മുത്തശ്ശി
നീലക്കടൽ മുത്തശ്ശി
തീരയുടെ തോടക്കാതുകളാട്ടി
ചിരിതുകുന്നൊരു മുത്തശ്ശി
മുത്തശ്ശിക്കഥ കേൾക്കാൻ-
മുത്തങ്ങൾ കൈമാറാൻ-
കൊച്ചുകിളിക്കൊമ്പെട്ടിപ്പെണ്ണവൾ പോകുന്നു
ഓടിപ്പോകുന്നു

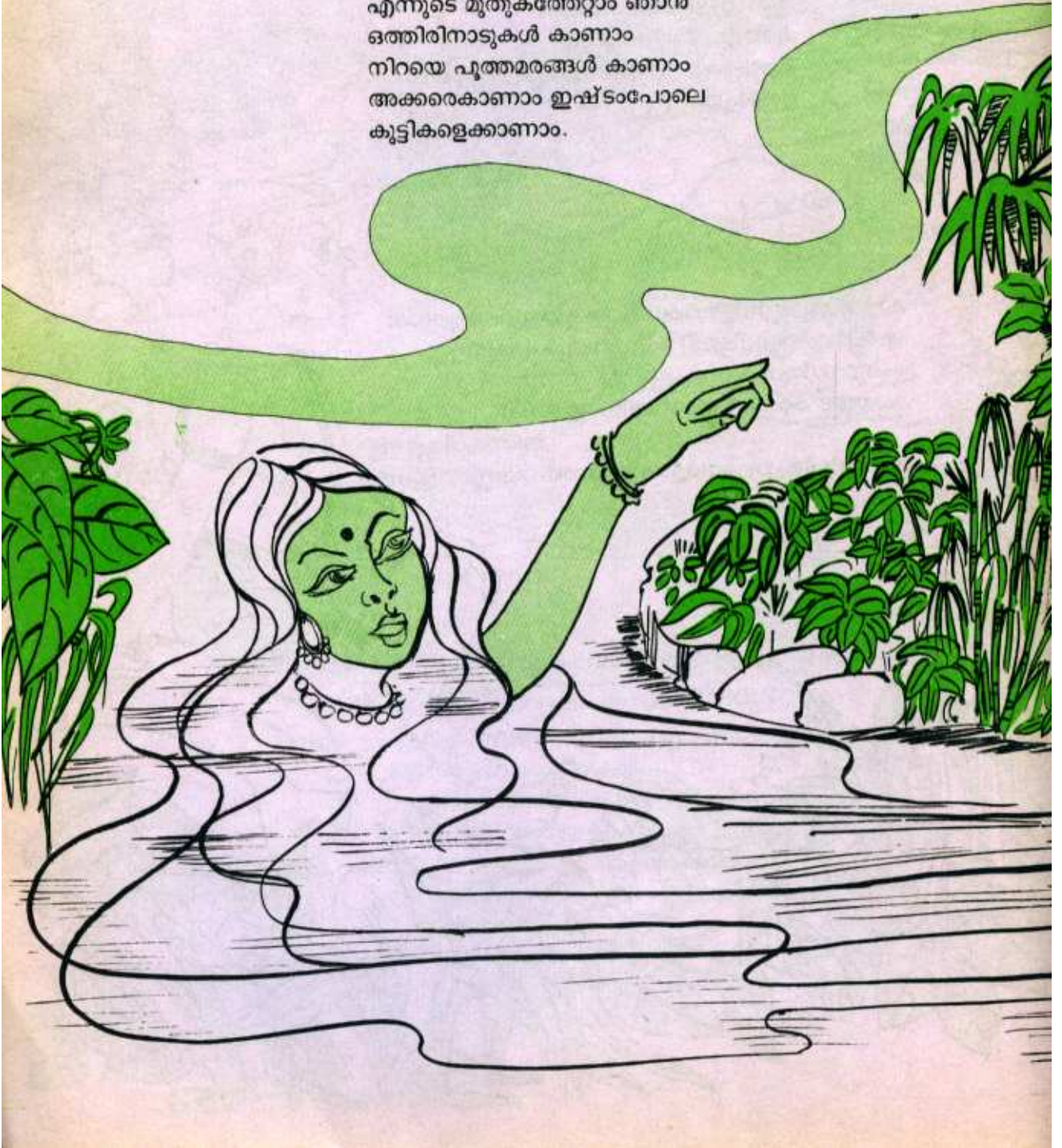
കിട്ടുന്നതു കുമ്പിളിലാക്കി മുത്തശ്ശിക്കു കൊടുക്കാൻ
എപ്പോഴും തുള്ളിച്ചാടി പെണ്ണവൾ പോകുന്നു
പെണ്ണവൾപോകുന്നു
കരയുടെ കാതിൽ ഇടയ്ക്കിടെ ഇത്തിരി
നൂണകൾമുളുന്നു
അറിയില്ലിപ്പൊഴുമവളൊരു തികഞ്ഞ പെണ്ണായിട്ടുണ്ട്.

പൂഴ പ്രവേശിക്കുന്നു. കുട്ടിയെ കാണുന്നു.
പൂഴയും കുട്ടിയും പരിചയപ്പെടുന്നു

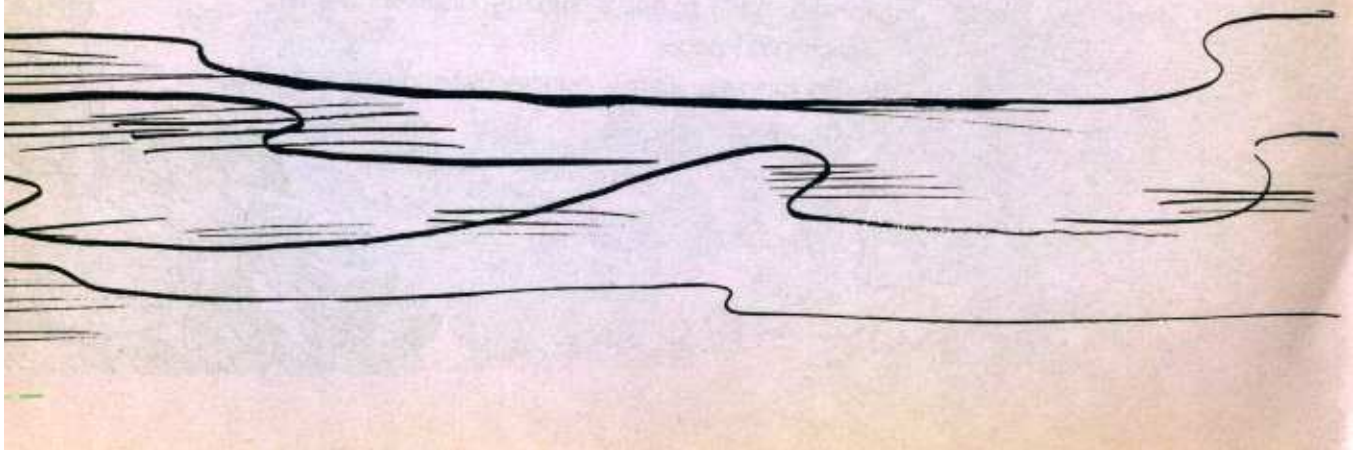
പൂഴ: കുഞ്ഞേ കുഞ്ഞേ പോരുന്നോ?
എന്നുടെ മുത്തുകത്തേറ്റാം ഞാൻ
ഒത്തിരിനാടുകൾ കാണാം
നീറയെ പൂത്തമരങ്ങൾ കാണാം
അക്കരെകാണാം ഇഷ്ടംപോലെ
കുട്ടികളെക്കാണാം.

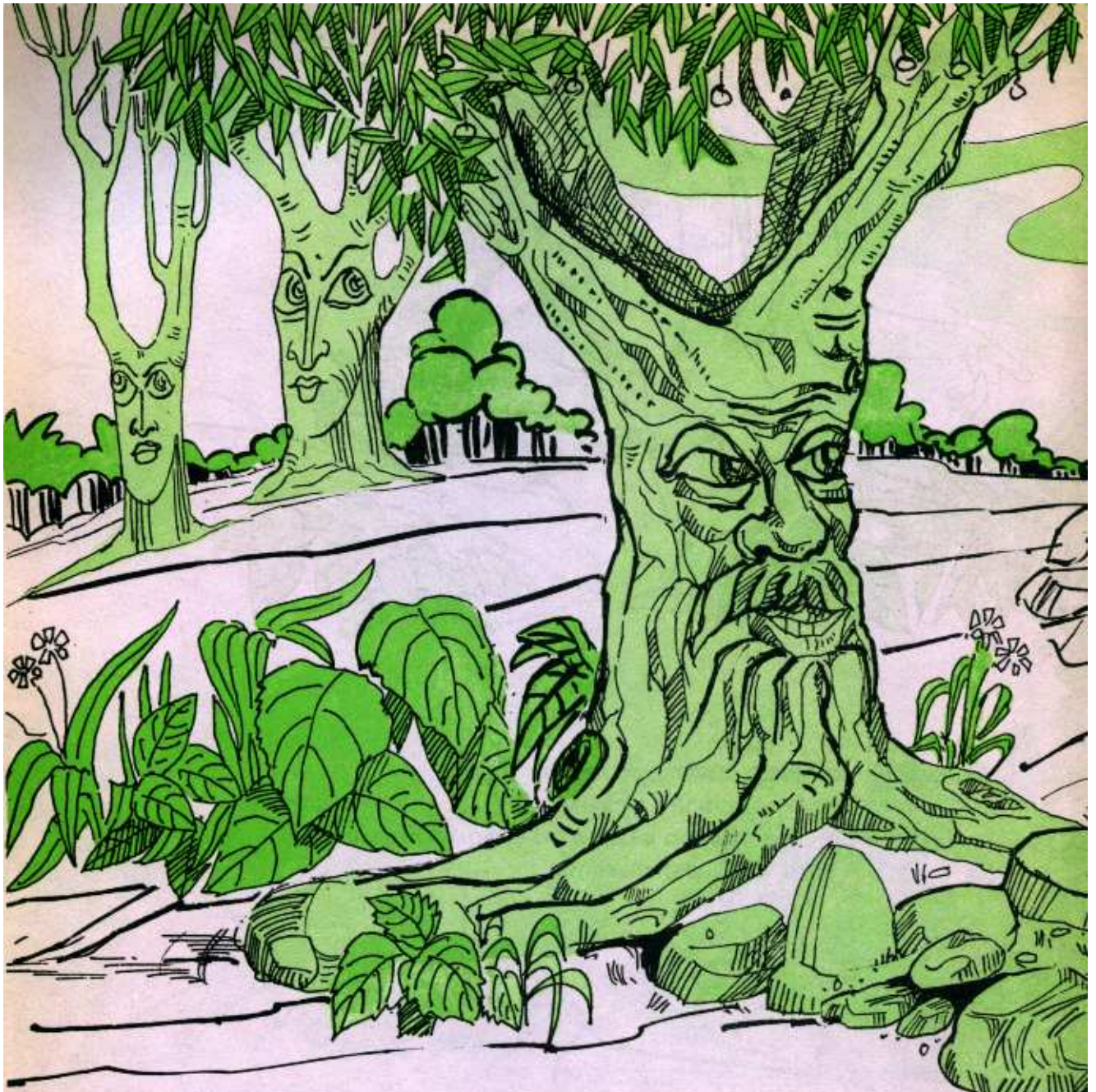

കുട്ടി: അയ്യയ്യോ അങ്ങു ദുരേക്കു ഞാനില്ല
ഈ മരത്തെവിട്ട് ഞാനില്ല
പൂഴ: കുഞ്ഞേ കുഞ്ഞേ പോരുന്നോ (ആവർത്തിക്കുന്നു)
(പൂഴ പാടിപ്പാടി നീങ്ങുന്നു)

കുട്ടി: (മരത്തിനോട്) ഇക്കരെ നിന്നിട്ട് അക്കരെ കണ്ടിട്ട്
ഞാനോടിവരാം
മരം: വേഗം വരണേ, എനിക്കൊറ്റക്കിരിക്കാൻ ഒരു രസവു
മുണ്ടാവില്ല.

കുട്ടി: ഞാൻ വേഗം വരും
[കുട്ടി ഓടിപ്പോകുന്നു, പുഴയോടൊത്ത്]
[ഹമ്മിങ്ങ്, തിന്തിമിതിമി]
[ഒരു രംഗം തീർത്തതുപോലെ നടൻമാർ ഇരിക്കുന്നു.
വീണ്ടും പഴയ മരം രംഗത്ത്]

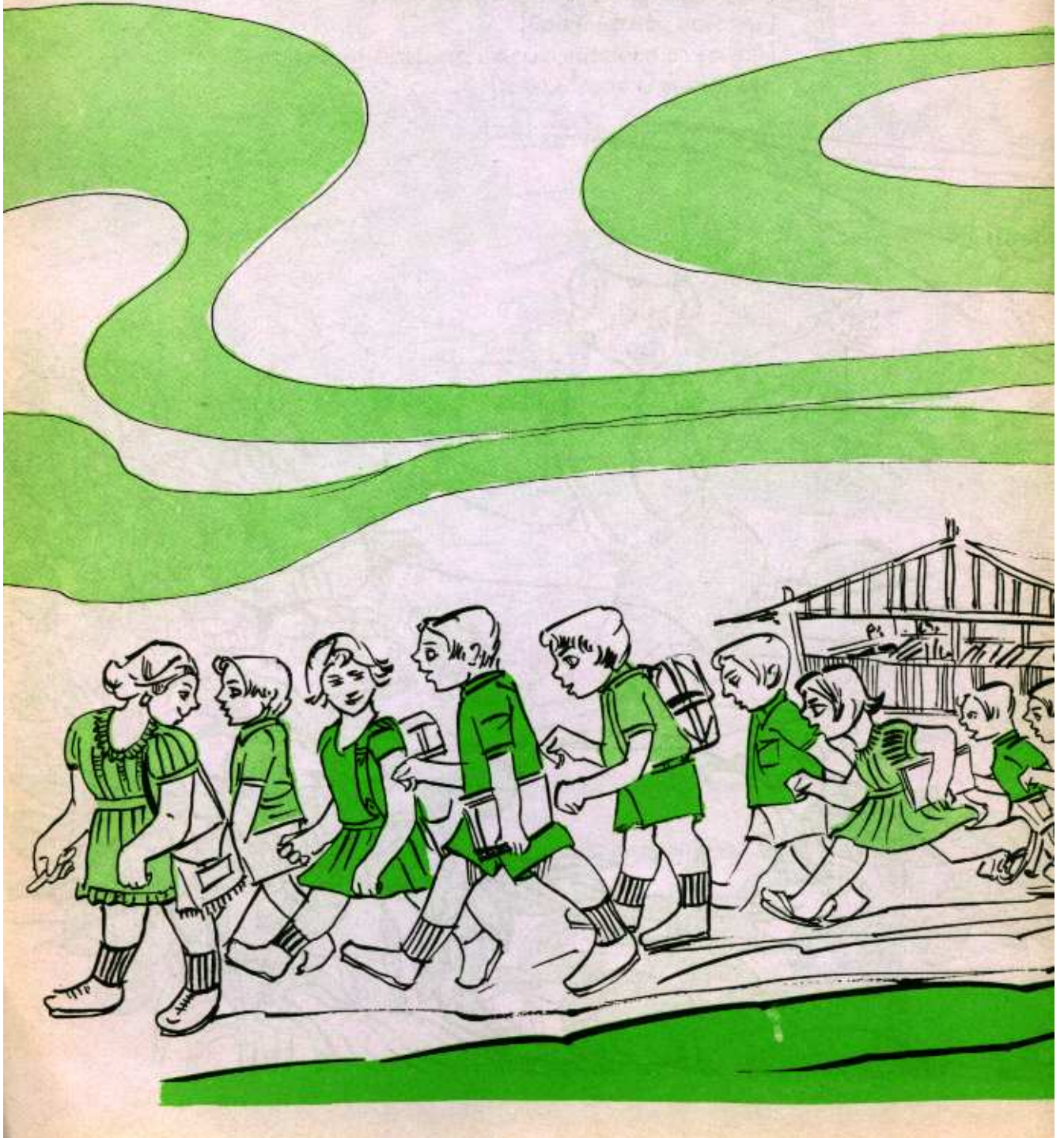

അക്കരെ കണ്ട കുട്ടിയുടെ ദുഃഖം തീർക്കുന്ന മരം

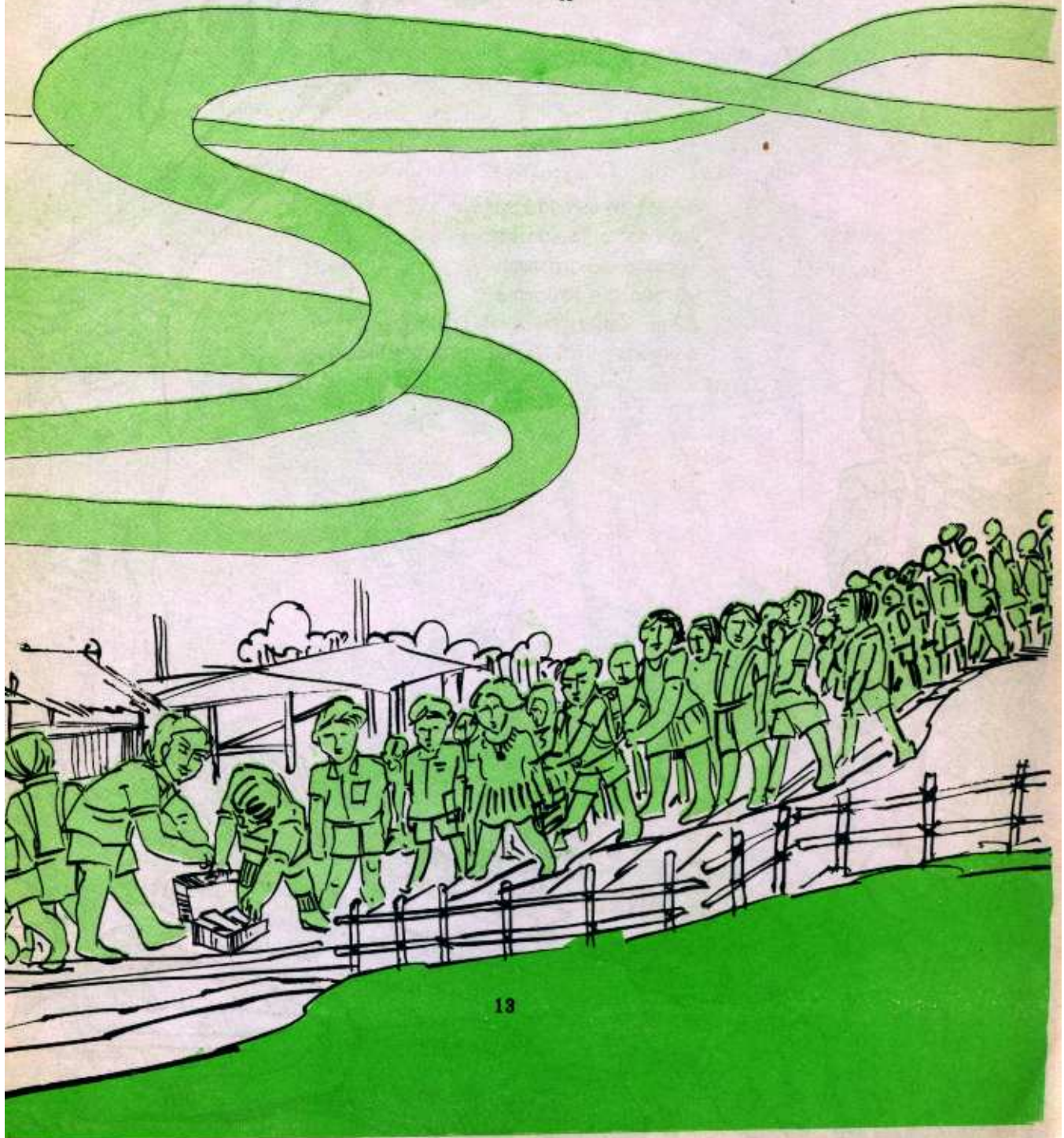
[കുട്ടി വിഷാദത്തോടെ പ്രവേശിക്കുന്നു]

കുട്ടി: അക്കരെ അക്കരെ ഒത്തിരി കൊച്ചുകുട്ടികളെ കണ്ടു.
പുസ്തകമേന്തിയ കുട്ടികൾ. പൂഴ്പറഞ്ഞുതന്നല്ലോ.

മരം: അതാണോ നിന്റെ സങ്കടത്തിനു കാരണം! നീ സങ്കട
പ്പെടുത്ത്, നിനക്ക് ഞാനില്ലേ? ദാ നോക്ക്

കാണുന്ന കൊമ്പത്തും
കാണാത്ത കൊമ്പത്തും
എത്തും കൊമ്പത്തും
എത്താ കൊമ്പത്തും
കിട്ടും പഴമെല്ലാം പരിചൂവിറ്റോളം
ഒക്കുംവരെ നീ പഠിച്ച് വലുതായിക്കോളൂ.

(തിന്തിമി തെയ്യാരോ ഓ തെയ്യം തിന്തിമി തെയ്യാരോ എന്ന
താളാത്മകമായ പൾചാത്തലത്തിൽ കുട്ടി പഴം പറിച്ച് കുട്ടയിൽ
നിറച്ചു.)

മരം: എനിക്കെന്നും നിന്നെ കാണണം; നീ വരുമല്ലോ?
കുട്ടി: എന്നും ഞാൻ നിന്നെ കാണും. ഞാൻ ഈ പഴമെല്ലാം
ചന്തയിൽ കൊണ്ടുപോയി വിൽക്കട്ടെ.

വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം കുട്ടി യുവാവായി
തിരിച്ചുവരുന്നു

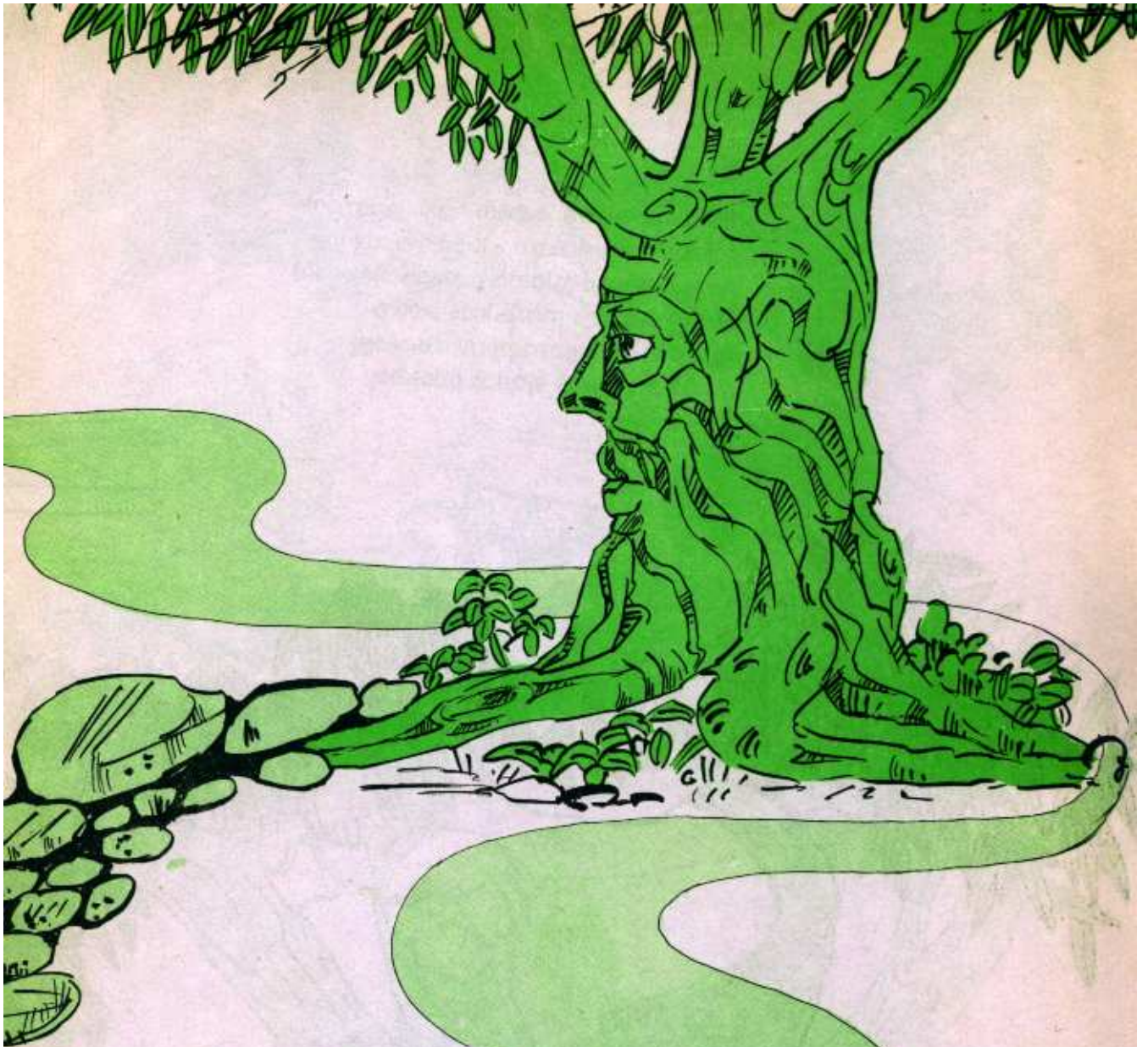
മരങ്ങളുടെ പാട്ട്

മരം: എന്തേ വിഷാദം നാളെയായിട്ടും

എന്തേ ഈ കൺകളിൽ തീരാത്ത ദുഃഖം

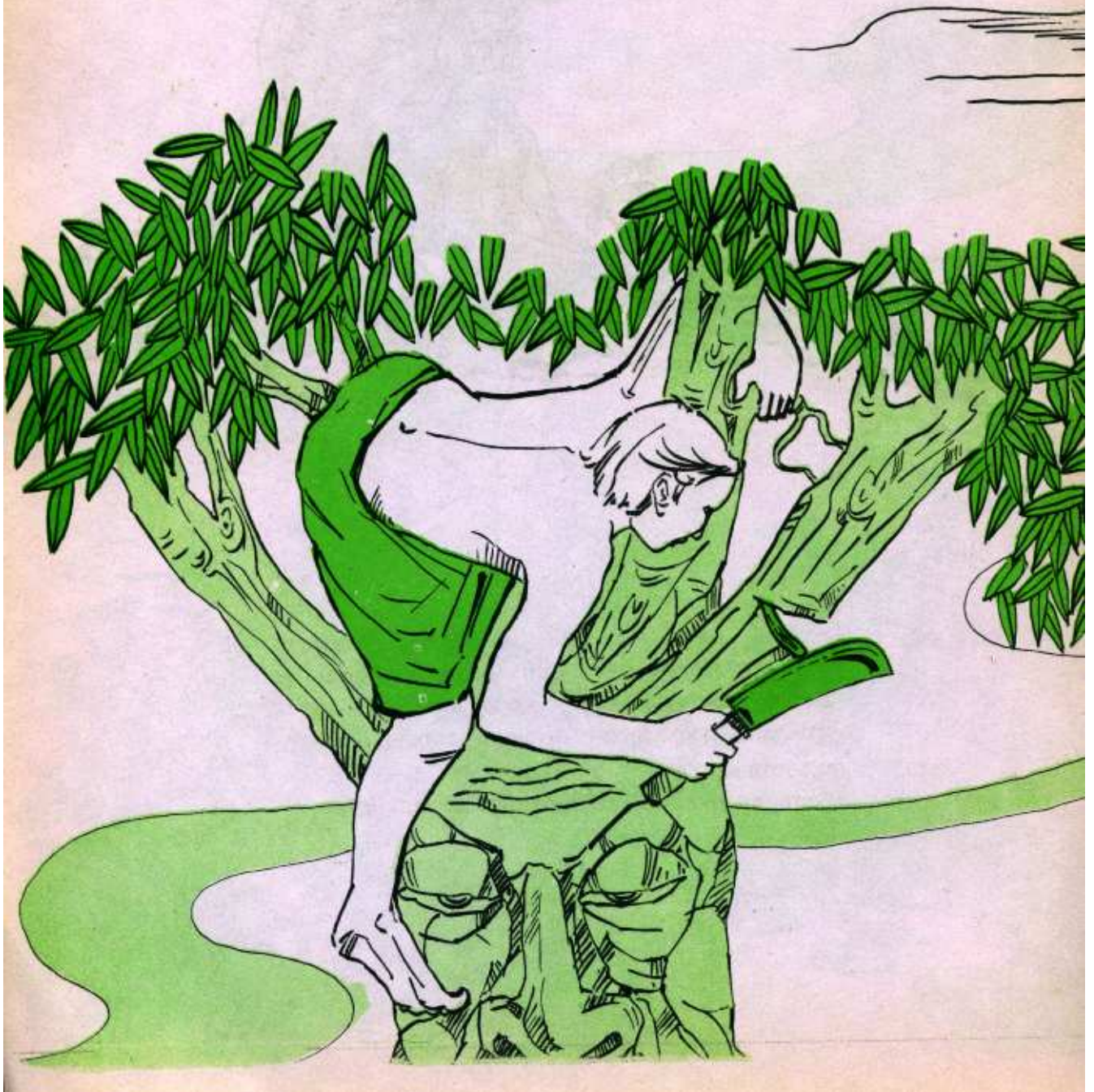

- കുട്ടി: എനിക്ക് മഞ്ഞും മഴയും കൊള്ളുവാൻ വയ്യെന്ന്
നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടെ? എന്നിക്കൊരു വീടുവേണം.
ഞാൻ ആരോടാണു പറയുക. നിനക്ക് എന്നെ
സഹായിക്കാനാകുമെന്ന് പരശു എന്നോടു പറഞ്ഞു.
- മരം: ആരാണീ പരശു?
- കുട്ടി: എന്നോടൊത്തു പഠിച്ചവൻ, നാട്ടിൽ മാന്യൻ, നേതാവ്

മരം: എത്രകാലം നിന്നെ കൺനിറയെ കാണാൻ
എൻകൂട്ടി ഞാൻ കൺ പാർത്തിരുന്നു
എത്രയായാലും നിന്റെ മോഹത്തിരിക്കാൻ
ഒക്കുന്നതത്രയും നൽകിടാം ഞാൻ
ഒരു ശാഖ നീ കൊണ്ടുപോയ്ക്കോളൂ
എന്റെ മനുഭാഗമീ ഭൂവിൽ വിട്ടേക്കൂ

(കുട്ടി മരത്തിന്റെ ശാഖ മുറിക്കാൻ ആരംഭിക്കുന്നു
 പൂഴ് പ്രവേശിക്കുന്നു.)
 പൂഴ്: പക്ഷേഷ് കൈമറന്നുള്ള ദാനം
 ഭിക്ഷാഭാഷിതൻ അത്യാഗ്രഹം
 നല്ലതല്ല രണ്ടുമെന്നോർത്തിടേണം
 നല്ലതല്ലാത്തതു ചെയ്യാതിരിക്കണം
 (മരങ്ങളുടെ സംഘം വീണ്ടും ഏറ്റുപാടുന്നു.)

മരം: (മരം മുറിച്ചുകഴിഞ്ഞതിനുശേഷം കുട്ടിയോട് മരം)
മോനേ, അക്കരെ നീ തീർക്കുന്നതു മേൽക്കൂര. ഇക്കരെ
ഞാൻ ഒറ്റയ്ക്കും. എന്നിക്കങ്ങോട്ട് വരാനാവില്ലല്ലോ.

നിന്റെ വിശേഷങ്ങൾ എങ്ങനെ ഞാനറിയും?
കുട്ടി: എന്റെ വിശേഷങ്ങൾ ഞാൻ പൂഴയോട് പറഞ്ഞുവിടാം.
[കുട്ടിവേർപിരിയുന്നു.]

പരശു മരത്തെ കാണാൻ എത്തുന്നു

സംഘം: I ഇലകൾ കൊഴിഞ്ഞു.

II പൂക്കൾ വിരിഞ്ഞു.

III വരുമവൻ എന്നെങ്കിലും മരം കാത്തിരുന്നു.

സംഘം: [എല്ലാവരും] എന്നാൽ ഒരുനാൾ അവനുപകരം വന്നത് പരശു ആയിരുന്നു.

[പരശുവിനെ കണ്ടമാത്രയിൽ മരത്തിന്റെ കുടുംബം ഭയന്നുപോയി] പരശു കടന്നുവരുന്നു.

പരശു: [മരത്തെ കണ്ട് സ്വഗതം] ഹായ് ഇവനൊന്നല്ലല്ലോ സുഗന്ധം പടർത്തും ചന്ദനം, ഈടു വീട്ടി, കരുത്തുറ്റ തേക്ക്, സൗന്ദര്യമുള്ള ഇരുൾ, ഹായ് ഹായ് ഇതൊരു കലവറതന്നെ.

[പരശു മരത്തിനോടുത്തപ്പോൾ മരം ഭയന്നുമാറുന്നു.]

പരശു: എന്തെന്റെ മരമേ അന്യനെപ്പോലെനോട്. ഞാൻ നിന്റെ കൂട്ടുകാരൻ കൂട്ടിയോടൊത്തു പാിച്ചവൻ. നാട്ടിൽ മാന്യൻ, എല്ലാവർക്കും നേതാവ്, വൈശ്യൻ, വണിക്ക്, ദേശദേശാന്തരങ്ങളിൽ എന്റെ കച്ചവടം വ്യാപിച്ച് കിടക്കുന്നു.

മരം: നിനക്ക് എന്താണ് വേണ്ടത്?

പരശു: അയ്യോ എനിക്കൊന്നും തന്നെ വേണ്ട. ഞാൻ വന്നത് കൂട്ടിക്കായ്. അവൻ മിടുക്കൻ. അവൻ വളർന്ന് വലുതാകുന്നു. അവൻ മിടുക്കനാകാൻ യാത്രവേണം ദൂരെ ദൂരേക്ക്, കടൽ കടന്നുള്ള യാത്ര. ഇനിയുമിനിയും വലിയവനായ് വളർന്നിടാൻ. അതിനവൻ തോണി വേണം, അതിനായ് നിൻ തായ്ത്തടിവേണം. അവനുവേണ്ടി നീ മരിക്കണം.

മരം: അരുതരുത്. അതു പറയരുത് നീ മകനേ
ഞാൻ നിലനിൽക്കണമി മണ്ണിൽ മകനേ
കടയറ്റു കിടന്നാലീ കിലുകിലെ ഒഴുകുന്ന
പൂഴ ചാകും, മഴ പോകും, നീ ചാകും. അവൻ ചാകും.

പരശു: ധിക്കാരം പറയുന്നോ? വെട്ടും ഞാൻ കൊത്തും ഞാൻ,
നീയും നിന്റെ വംശവും ഞങ്ങൾക്കായ് ജ്ഞിച്ചവർ,
എപ്പോൾ വേണമോ അപ്പോൾ നിങ്ങളെ ഞാൻ
മുറിക്കും, വിൽക്കും, കാശാക്കും.

മരം: നീ ലാഭക്കൊതിയൻ മഴുവാണ്. നിന്റെ സ്വഭാവം ഈ
ഭൂമിക്കുതന്നെ ശാപം.

പരശു: നിന്റെ അറിവെനിക്ക് പൂർണ്ണമാണ്. വെട്ടും ഞാൻ, കൊത്തും ഞാൻ, കത്തിക്കരിക്കും. പിന്നെ നിന്നിൽ ഞാൻ തീർക്കും ശില്പങ്ങൾ.
[ഇതാവർത്തിച്ച് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മരങ്ങളെ ഓടിച്ചു പിടിച്ച് കൊത്തി വിഴ്ത്തുന്നു.]

വൃദ്ധനായ കുട്ടിയുടെ തിരിച്ചുവരവ്

സംഗ്രഹം: [ഓരോ ആളുകൾ എഴുന്നേറ്റുവന്ന് പറയുന്നു.]

I അതെ മനുഷ്യൻ സ്വന്തം ദുരിതങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

II കൂട്ടത്തിൽ നിഷ്കളങ്കമായ പ്രകൃതിയെ മുറിപ്പെടുത്തുന്നു.

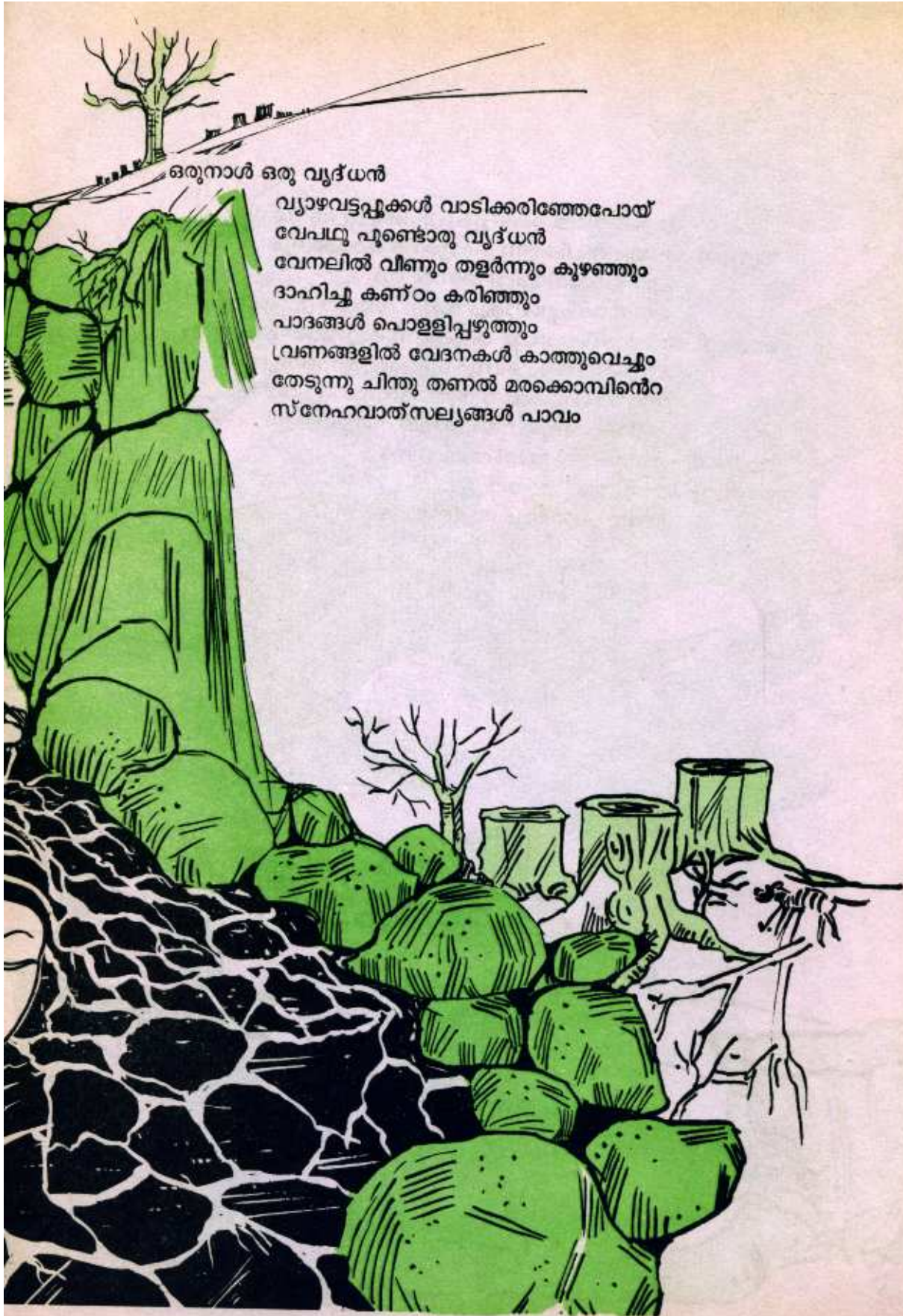
III മലയിലെ പാറയിടുക്കിൽ പുഴ ചത്തൊടുങ്ങി.

IV സൂര്യൻ തീനാളങ്ങൾ ഭൂമിയിലേക്കയച്ച് എല്ലാറ്റിനെയും കരിച്ചു.

V ഒന്ന് തളിർക്കാൻപോലും ഒരു മഴ പെയ്തില്ല.

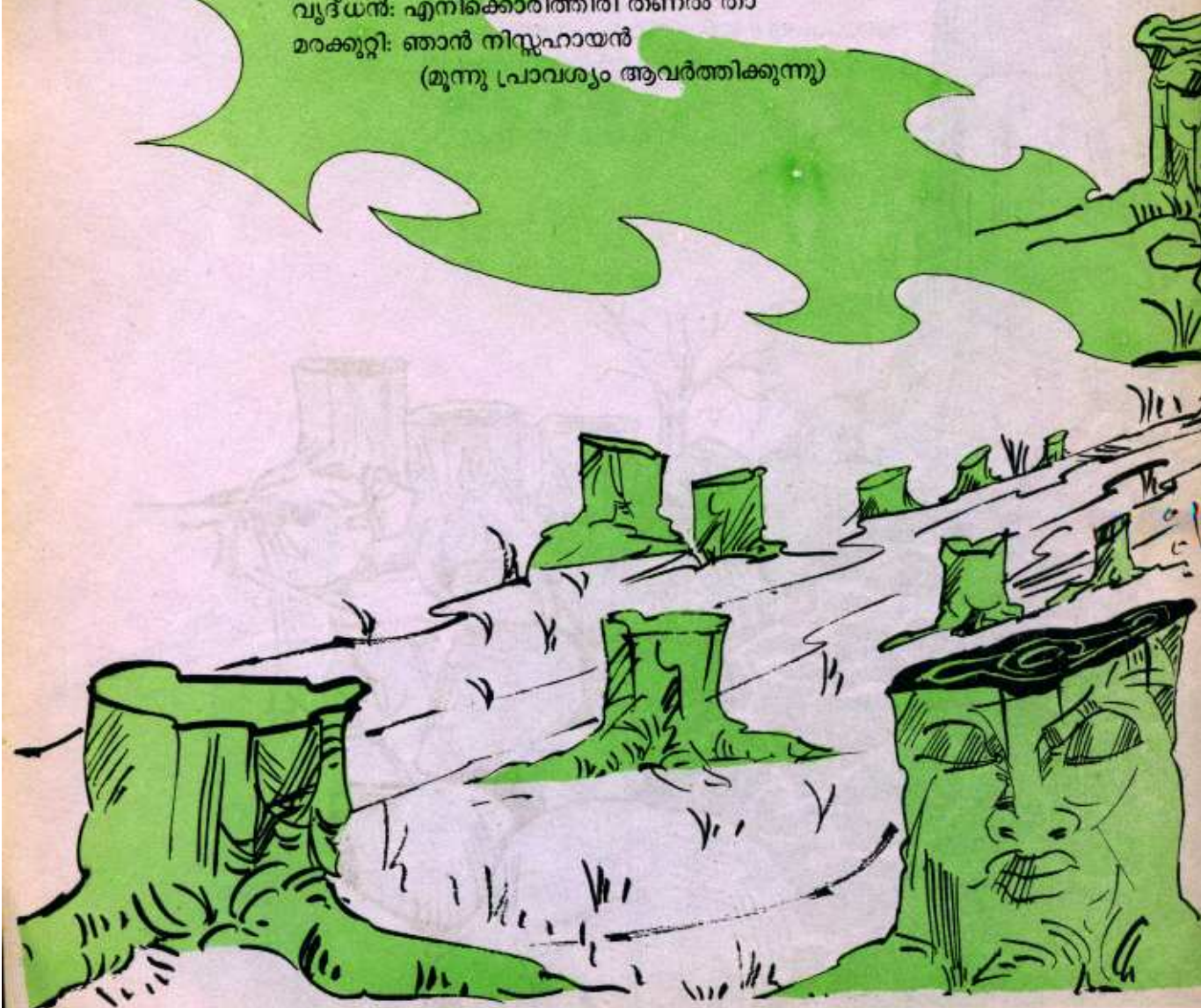

ഒരുനാൾ ഒരു വൃദ്ധൻ

വ്യാഴവട്ടപ്പക്കൽ വാടിക്കരിഞ്ഞപ്പോൾ
വേപഥു പുണ്ടാരു വൃദ്ധൻ
വേനലിൽ വീണും തളർന്നും കൃഷ്ണതും
ദാഹിച്ചു കണ്ഠം കരിഞ്ഞും
പാദങ്ങൾ പൊളളിപ്പഴുത്തും
വ്രണങ്ങളിൽ വേദനകൾ കാത്തുവെച്ചും
തേടുന്നു ചിന്തു തണൽ മരക്കൊമ്പിന്റെ
സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങൾ പാവം

(മരക്കുറ്റിയെ കെട്ടിപ്പിടിപ്പിരിക്കുന്ന വൃദ്യൻ)
വൃദ്യൻ: എങ്ങും തപിക്കുന്ന സൂര്യന്റെ കാർക്കശ്യം
എനിക്കൊരിത്തിരി തണൽ താ
ഞാൻ മരിച്ചുപോകും ഞാൻ നിന്റെ പ്രാണനല്ലേ.
മരക്കുറ്റി: ഞാൻ മരിക്കാറായ് കിടക്കുന്ന കുറ്റിയായ മരമാത്രം
എനിക്ക് ദാനം ചെയ്യാനുണ്ടായിരുന്നതെല്ലാം
നിന്റെ കൃത്യകാരൻ നിനക്കെന്നും പറഞ്ഞ്
തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. ഞാൻ നിസ്സഹായൻ.
വൃദ്യൻ: എനിക്കൊരിത്തിരി തണൽ താ
മരക്കുറ്റി: ഞാൻ നിസ്സഹായൻ
(മൂന്നു പ്രാവശ്യം ആവർത്തിക്കുന്നു)

സംഘം: ഞങ്ങൾ കണ്ട കാലത്തി മരക്കുറ്റി പൂണർന്നൊരു
 വൃദ്ധശരീരം പൊരിവെയിലിൽ കരിഞ്ഞും
 വിളങ്ങുന്നതിയും ഞങ്ങളുടെ പ്രപിതാവിൻ
 ദുരന്തസ്‌മാരകമായ്
 സംഘം: ഈ സ്‌മാരകം ഞങ്ങളിൽ ഉണർത്തുന്നുണ്ടൊരു ഭയം
 ലാഭക്കൊതിയൻ‌മാരായ മേലാളന്മാർ വെട്ടുന്നു
 കൊത്തുന്നു
 വൻകാടുകൾ, തീർക്കുന്നീ ഭൂമിയെ മരുഭൂവായ്

അതിനാൽ ഞങ്ങൾ

തൊണ്ടയിടി

കരളുപൊട്ടി പാടുന്ന

പഴം പാട്ട്

ഞങ്ങളും ആ വലിയ

മരവും മുടിഞ്ഞപാട്ട്.

പണ്ടുപണ്ടൊരു വൻമരം

മലങ്കാടുപോലൊരു വൻമരം

മരവും കുട്ടിയും

പരിഷ്കത്തിന്റെ 1985 ലെ കലാജാലത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ച ഒരു സംഗീതനാടകമാണ് 'മരവും കുട്ടിയും'. കലാജാലത്തിലെ നിരവധി പാട്ടുകളും നാടകങ്ങളും രചിച്ചിട്ടുള്ള ശ്രീ. കരിവെള്ളൂർ മുരളിയാണ് ഇതിന്റെ രചയിതാവ്. മരവും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം മനുഷ്യനും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധമാണ്. മനുഷ്യജീവിതത്തെയോ കമാനം സ്വാധീനിക്കുന്നവനാണ് മരങ്ങൾ. നമ്മൾ അവയെ നശിപ്പിക്കാൻ പാടുമുണ്ടോ? മരങ്ങളുടെ നാശം മനുഷ്യന്റെ നാശമാണ്. അതുകൊണ്ട് കൃത്യകാരം, മരങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കൂ. ഈ നാടകം നിങ്ങൾക്കു നൽകുന്ന സന്ദേശം അതാണ്.

കേരള
ശാസ്ത്രസാഹിത്യ
പരിഷ്കരണം